

והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והתעלע בכל טמא צפע או איש אשר תצא
מבזו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל שרץ
אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו צפע אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא
יאכל מן הקדשים כי אם רזיץ בשרו במים ובא
השמיש וטהר ואזר יאכל מן הקדשים כי לזמו
הוא צלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אצי יהוה
ישמרו את משמרתו ולא יעשו עליו זטא ומדתו
בו כי יזלזהו אצי יהוה מוקדשם וכל זר לא יאכל
קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש וכדכתיב
כי יקנה צפע קצין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו
הם יאכלו בלזמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר
הוא בתרומת הקדשים לא תאכל ובת כהן כי
תהיה אלמנה וזרושה וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כצעוריה מלזם אביה תאכל וכל זר
לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בעשגדה ויסף
זמשייתו עליו וזתן לכהן את הקדש ולא יזלזל
את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה
ודעו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם
כי אצי יהוה מוקדשם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש
איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר
יקריב קרבנו לכל צדריהם ולכל צדבותם אשר
יקריבו ליהוה לעלה לרצנכם תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים כל אשר בו מום לא תקריבו
כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבוח
שלמים ליהוה לפלא צדר או לצדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה
בו עורת או שבור או זרוץ או יבלת או גרב
או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליהוה ושור ושה שרוע
וקלוט צדבה תעשה אתו ולצדר לא ירצה ומעון
וכתות וצתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם
לא תעשו ומיד בן זכר לא תקריבו את לזם
אלהיכם מכל אלה כי משזזתם בהם מום בהם
לא ירצו לכם

יהוה אל משה לאמר שור או כשב או עז
כי יולד והיה עשבת ימים תזזת אמו ומיום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ושור
או ששה אתו ואת בניו לא תעזזטו ביום אזר